

Похід голодних німецьких безробітних на Гамбург

У НІМЕЧЧИНІ Є ЦІЛІ РОДИНИ БЕЗРОБІТНИХ.

Голодний похід на Гамбург найцікавіше зв'язаний із загальною боротьбою німецької робітничої класи. Демонстрації безробітних, немов величезна хвиля, прокотилася по всій Німеччині, як протест проти капіталістичного ладу та його голодної системи. Понад 3 і півмільйона робітників, робітниць та підлітків викинули підприємств на вулицю. Не знайдеться, либонь, у Німеччині жодної робітничої родини, де не чекали б на оцей голодний померк. Коли це не батько або мати, — не син або дочка, що не має роботи. Часто цілі родини безробітні, а це означає, що всі члени родини голодують. Підприємства не працюють, а це означає, що всі члени родини голодують. Підприємства не працюють, а це означає, що всі члени родини голодують.

до 21 р. за декретом соціал-фашистського міністра внутрішніх справ Зеверинга з положини минулого року не мають ніякої допомоги. Вони засуджені на голодну смерть. Отож не дивно, коли молоді безробітні невеличкими купками йдуть на штурм харчових крамниць — не для того, щоб їх пошукати, а лише, щоб “здобути попоїсти”, як це було в Берліні наприкінці січня. А тепер, вдруге зменшують допомогу безробітним, і разом із тим нечувано зростає визискування тих, хто ще працює. Наступ буржуазії з допомогою голоду не припиняється. Збільшення податків, мита, квартирної плати, плати за проїзд залізницями, трамваєм тощо — все це наростає так швидко, що мусить вкрай обурити робітництво, яке переживає нечувану злидню.

НІМЕЦЬКИЙ ПРОЛЄТАРІАТ ВИБРАВСЯ В ПОХІД.

Перший блискучий приклад загальної бойової робітничої дії в Гартмансдорфі біля Старинци (Саксонія) 180 текстильників фабрики “Рейсінг” кінсовий суд мав засудити за їхню героїчну боротьбу. Невимовне обурення охопило маси Старинци й молоді безробітні усього німецького краю. Навколо Хемніца рушили в похід на Гартмансдорф у день судового засідання 15 січня і демонстрували разом із текстильниками “Рейсінг” перед приміщенням, де відбувався класовий суд. Такого патисту суд перелаявся — засідання було відкладено. Згуртованими лавами демонстрація рушила до фабрики “Рейсінг”, яку боронили бун-

дикантами величезний загін поліції. Кілька фашистських страйколомів зушались з демонстрантами, од яких дісталися налеглого одкоша. Поліція підтримувала страйколомів, вдаючись до мерзотної провокації і кінцею-кінцем почала стріляти в маси. Кілька сотень пострілів (500) дано по демонстрантах, що вже поверталися назад, 5 найважкіших робітників, із них 5 підлітків, підстрелено ззаду. Крім того, підстрілено криваво розправи було 20 тяжко і багато легко поранених. Поліція мала 11 тяжко поранених. У відповідь на цю різанину відбулися масові політичні страйки в Хемніці, Лібасі, Гартмансдорфі тощо.

ПРОЛЄТАРІАТ ГАМБУРГУ І ЙОГО ПОБЕРЕЖЖЯ ГОТОВИ ДО РЕВОЛЮЦІЙНОЇ БОРОТЬБИ.

На 1 лютого закликано до голодного походу на Гамбург, щоб демонструвати об'єднаним бойовим фронтом безробітних та фабрично-заводських робітників. Зликана буржуазія та соціал-фашисти сміялися гвалт. Голодний похід був заборонений. Оголошено стан облоги на всьому узбережжі. Ця суворова робота вжито, щоб мати змогу ще більшою силою вдарити на революційний фронт. Поліції наволот відповіди інструктували ватажок і соціал-фашист Шенфельдер — та фашистські вбивці-офіцери. Та, не зважаючи на закриття шляхів й інші заходи, капіталові не пощастило заборонити голодний похід на Гамбург. Із Кілі, Шлезьку, Любеку, Нямюнстеру і багатьох інших великих та малих міст, колючи голодних безробітних рушили в похід на Гамбург. По всіх

містах поліція так само стояла наготові. Але воли до боротьби вона не змогла зламати. Ось тільки три приклади цього великого бойового піднесення. У Кілі 26 січня 100 безробітних зібралися в похід на Гамбург. Поліція їх брутально розганяла. Тоді безробітні пішли поодинокі вздовж шляху. Там їх шось із 80 поліціяв в авто та 25 кінних наздоганяли і знову розганяли гумовими палицями. З Емшенгагена сповіщали: “тут ми маємо стан облоги, всі шляхи закриті, безробітних зганяють до купи кінні поліція. Кожного окремо обшукують здебільшого заарештовують. Будинки й готелі трясуть карний розшук. Близько 50 безробітних все ж дісталися Гамбургу”. З Фленсбургу йшли: “тут поліція силкувалася затримати

голодний похід, але даремно. Товариші так міцно об'єдналися, що вона не знала куди йти і подітись. Аж до околиць міста нас супроводили з поліційні авта. Коли ми проходили шляхом повз поліційні пікети, їхні команди втримували нас і супроводили аж до кордону Шлезьку. Там нас примусили по два чоловіки, на віддалі 500 метрів один од одного, йти далі”. Але й тоді поліція не пощастило зламати революційного піднесення товаришів. Навпаки, такі засоби зміцнили їхній об'єд.

БОЇ РОБІТНИЦТВА З ПОЛІЦІЄЮ В ГАМБУРЗІ.

Тимчасом у Гамбурзі ситуація надзвичайно загострилася. Уже 24 січня підчас демонстрації молоді поліція тяжко поранила пострілом у ногу молодого робітника. 28 січня після величезних зборів підлітків знову трапилися сутички з поліцією, яка почала стріляти в тяжко поранила двох робітників. Рів певна, молоді робітники дали рішучу відсіч поліції. Поліційні шоломи валялися всюди на землі, і поліція була переможена. Робітництво Гамбургу страшенно було обурене цими звірними заходами поліції.

В Гамбурзі-Найштадті 30-го січня відбувся справжній бій. Поліцейська варта соціал-фашиста Шенфельдера гнала безробітних з центральної браки праці на Гольдстелля. Там деякі безробітні втрутилися від поліції у навіспорядженню будинку, де на кожного, окремого робітника почали нападати 4-5 поліцейських бестій. Будівельні робітники висловили своє обурення з цього приводу, в наслідок чого поліція почала стріляти й на них. У відповідь на це будівельні робітники закидали поліцію

шліво дісталися Шлезьку, де товариші їх радо зустріли. Соціал-фашистські жандари були страшенно розлючені тим, що безробітні щораз наближаються до Гамбургу, а багато з них вже дісталися міста. Вжито дійсворіших заходів. Притягнуто навіть райхсвер. Увесь Шлезвіг-Гольштайн перетворено на військовий табір і воєнний плацдарм. В автомобілях та на моторциклах поліція гналася шляхом за робітниками, що рушили в голодний похід. Безліч заарештованих.

НА БУКОВИНІ.

ПЕРЕДВИБОРЧИЙ ТУМАН.

Як відомо, націонал-цараністи склали з українською національною партією передвборчу угоду, обіцяючи українцям за допомогу підчас виборів 6 годин на тиждень української мови в українських школах. Угоду цю вже й проголошено, але з такою зміною, що тільки в перших двох класах мають учити українською мовою, а в інших класах лише 4 години. Невідомо також, по яких селах запровадять українську мову, чи тільки в тих, які ждали того, чи по всіх селах, де живе українська людність. Угода ця збудила невдоволення серед селян-членів української національної партії, і вони пишуть до “Часу”: “Не можемо вже вірити тим обіцянкам, дарма, що вони нібито і в міністерських наказах. Все це на папері. На нашу думку, ця обіцянка кінчиться так само, як і попередні, бо щось робити і обіцяють тільки перед виборами”.

ПОЛІЦІЯ СТІЛЯЄ В РОБІТНИКІВ.

31 січня у переповненій залі в Зегебілі відбулися величезним піднесенням масові збори-демонстрація проти бешкетування поліції. На демонстрацію, що її провели в зв'язку з цими зборами, поліція знову стріляла. Молодий робітник 16 років був поранений в голову з відстані 10-20 метрів кулею поліція-злочинця без будь-якого приводу для цього. Багато робітників тяжко поранено. Кількох з них поліція била по голові аж доки кров не потекла з рота. В окремих випадках били аж доги, доки не розторошили черепи. Тут уже робітникам терпіння вичерпало! В 7-годині вечером відбулися великі збори всіх гамбурзьких делегатів будівельників, на яких з великим революційним піднесенням ухвалено влаштувати 24-годинний страйк протесту. Всі присутні позапартійні і соціал-демократичні делегати приєдналися до цієї ухвали. Проти величезного обурення, що охопило маси, навіть соціал-фашистський гамбурзький сенат з усіма своїми диктаторськими заходами був безсилый. 1 лютого він заборонив партійні газети на необмежений час. Редакції, друкарні, а також будинок КПН зайняла поліція та карний розшук, 30 будівельних підприємств, кілька металевих заводів. 1 лютого влаштували 24-годинний страйк протесту проти кривавої бійки, що її вчинила варта, Шенфельдера. Після обідів в гавані влаштовано літучі збори робітників та ванш. Розлючована поліція пішла на штурм проти цих маніфестацій.

Отже, голодний похід 1 лютого на Гамбург, всупереч станові облоги й усім кривавим заходам соціал-фашистської буржуазії, означає розгортання великих боїв робітників із виробництва і безробітних проти капіталістичного ладу. Протягом трьох днів гамбурзькі робітники, і в перших лавах їх молода робітничка гвардія, билася на вулицях міста, а всьому узбережжю безробітні йшли походом на Гамбург.

Гамбург це великий воєнний маяк для майбутніх великих боїв! Певний своєї перемоги революційний фронт всієї Німеччини за проводом комуністичної партії й за величезної активності всього комсомолу, почав голодний похід. Цей похід є боротьба за хліб, боротьба за перемогу влади пролетаріату в Німеччині.

В. Генель.

НА БУКОВИНІ.

ПЕРЕДВИБОРЧИЙ ТУМАН.

Як відомо, націонал-цараністи склали з українською національною партією передвборчу угоду, обіцяючи українцям за допомогу підчас виборів 6 годин на тиждень української мови в українських школах. Угоду цю вже й проголошено, але з такою зміною, що тільки в перших двох класах мають учити українською мовою, а в інших класах лише 4 години. Невідомо також, по яких селах запровадять українську мову, чи тільки в тих, які ждали того, чи по всіх селах, де живе українська людність. Угода ця збудила невдоволення серед селян-членів української національної партії, і вони пишуть до “Часу”: “Не можемо вже вірити тим обіцянкам, дарма, що вони нібито і в міністерських наказах. Все це на папері. На нашу думку, ця обіцянка кінчиться так само, як і попередні, бо щось робити і обіцяють тільки перед виборами”.

В БЕСАРАБІ БУДЕ ЗАВЕДЕНИЙ СТАН ОБЛОГИ.

Генеральний інспектор сигуранції в Бессарабії подався до думісії тому, що уряд був з нього невдоволений. Директор Бессарабії Молдаван заявив журналістам, що уряд розрізняє боротьбу безоглядно з комуністами й іншими ворогами Румунії і не є виключене, що запровадять в Бессарабії стан облоги.

СКАРГИ БУКОВИНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ ВІДКИНЕНІ.

Генеральний секретаріат Ліги Націй звернувся до румунського уряду з листом, в якому сказано, що Ліга Націй відкинула скарги буковинських українців на переслідування з сторони румунської влади. Ліга Націй заявляє, що ці скарги не можуть бути предметом парад Ліги Націй.

ВИСЛІД ВИБОРІВ ДО ПОВІТОВИХ РАД.

На Буковині в повітв Чернівці і Сторожинець одержала правительствена листа разом з українською народньою партією усі мандати. Тільки в радощевському повіті і кімполоніським одну п'яту частину одержали ліберали.

ЕКОНОМІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ РУМУНІЙ.

Газета “Наша Реч” обговорюючи економічне положення Румунії відкриває ту заставку, за якою цараністичне правительство скриває сумний економічний стан Румунії. “Наша Реч” каже, що як цараністичне правительство не переведе зміни в своїй політиці, то завтрашній день буде ще сумніший як сьогоднішній.

3 поля науки і техніки

ГАЛІЛЕО ГАЛІЛЕЙ.

Галілео Галілей — один з батьків сучасної науки. Пому належить відкриття законів падіння тіл, винахід першого мікроскопа та телескопа, а також низка астрономічних відкриттів. Найбільшу частину свого життя Галілей присвятив поглибленню й пропаганді Копернікового навчання про рух землі навколо сонця.

Ідея Коперніка зруйнувала старе, визнане церквою учення про нерухомість землі, тому оборона цих ідей з боку Галілея викликала проти останнього скажену кампанію церковників.

Року 1633 Галілей був відданий до суду “найсвятішої інквізиції” і був засуджений прилюдно зректися своїх “єретичних” і суперечливих “світлових” писем.

Від цього часу до самого кінця свого життя Галілей перебував у засланні від постійним доглядом папських жандармів у ризях. Проте, нікві арешти, катування й заборони не допомогли церковникам зупинити того могутнього наукового руху, що почався в Європі в кінці XVII віку і що одним з провісників його був Галілео Галілей.

НОВА РОСТИНА КАВЧУКОВА.

Учені Радянського Союзу відкрили нову кавчукову рослину. Називається вона “Хой-дріля” та росте на півночі сходу Азії. На корені має півона бульбу, подібно як картопля. Та бульба має певні речовини (субстанції), що схожі на кавчук. Її хотять використати для виробу кавчуку в Радянському Союзі. Кавчук має в наш час дуже велике значення. Тому той винахід має велике значення для радянського промислу.

ЯК АЛКОГОЛЬ РУЙНУЄ ЖИТТЯ.

Лікар, Бурневіль, досліджуєючи 1.000 ідіотів, спостеріг, що в 470 ідіотів були алкогольські батьки, а у 74 — матері; у 65 батьки і матері були алкогольниками.

Алкоголь руйнує не саме лише здоров'я людини, він руйнує життя цілого колективу. Так само, як алкоголь насамперед отрує в тілі людини його найголовнішу частину — нервову систему, він вносить велику плутанину в розум.

ЛЮДИ ЗАПАМАРОЧУЮТЬ СВОЇ ГОЛОВИ СПИРТОВИМИ НАПОЯМИ Й ВІД ТОГО СТАЮТЬ ЗДАТНІ НА ВСЬКІ БЕЗГАДАДІ ТА БОЖЕВІЛЬНІ ВІСНИКИ.

А це, цілком зрозуміло, приводить до здичавіння та великого занепаду громадського життя.

Суспільство, що в ньому є чимало алкогольників, швидко розкладається на нижньому ступені свого розвитку, бо через алкоголь зростає злочинність, збільшується кількість нещасних випадків, знижується продуктивність, громадсько-політичне життя. Треба твердо й навзажди постановити — не вживати спиртових напоїв, ні в якому вигляді, ні мішних, ні легких.

НАЦІОНАЛЬНА ПРЕСА В СРСР.

Перед революцією в Росії виходило 610 національних газет та журналів, але майже всі арешти, катування й заборони не допомогли церковникам зупинити того могутнього наукового руху, що почався в Європі в кінці XVII віку і що одним з провісників його був Галілео Галілей.

1927 р. на території СРСР салими лише українських газет (без журналів) виходило 85. Білоруських газет було перед революцією — 1, 1927 р. — 13, редуцій Азі. На корені має півона бульбу, подібно як картопля. Та бульба має певні речовини (субстанції), що схожі на кавчук. Її хотять використати для виробу кавчуку в Радянському Союзі. Кавчук має в наш час дуже велике значення. Тому той винахід має велике значення для радянського промислу.

Перед революцією було півна, так в науці як і фабриках релігійного та націоналістичного характеру) — 24 мовами, тепер — 58 мовами. Після революції вперше почали виходити газети та журнали такими мовами, як абхазська, аварська, дзигейська, башкирська, болгарська, бурятська, востська, даргинська, інгушська, кабардинська, балкарська, казанська, каракашська, киргизська, черкеська, чеченська, чувашська, якутська, та багато ін.

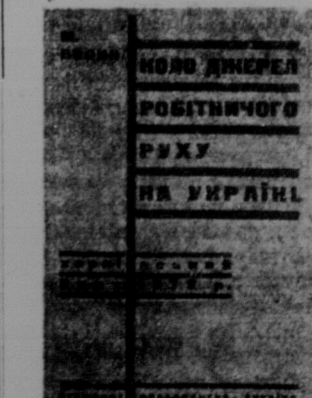
Ви — що коротаєте дні Вашого життя при всяких варстатах праці, як на землі так і в глибоких порях підземелля, пишуть до “Українських Робітничих Вістей” про все те, що з Вами й кругом Вас діється.

ВІННІПЕГСЬКА ПОЛІЦІЯ СПИНЯЄ Й КЛОБАМИ ТА НАРУЧНИКАМИ РОЗБИВАЄ ДЕМОНСТРАЦІЮ БЕЗРОБІТНИХ НА МАРКЕТ СКВЕР 6-ГО БЕРЕЗНЯ 1930 РОКУ.

ЧИ ВИ ЦІКАВИТЕСЯ ІСТОРІЮ РОБІТНИЧОГО РУХУ?

Якщо ви справді цікавитеся робітничим рухом, якщо ви самі берете в ньому участь, то повинні знати його історію.

Перед вами з лівого боку окладинка книжки М. Волина про харківський бунт 1872 р. Так, так, 57 років тому назад, рік пізніше після Паризької Комуні, прапор бунту мав над Харковом. Не був це справді організований, плянований рух, а був це стихійний вибух проти насильства. Але ті стихійні бунти поневолених проти визискувачів стали жерелом пізніших революційних боїв пролетаріату.

Наше перше замовлення цієї книжки розійшлося дуже скоро. Зараз наша книгарня отримала знову обмежену кількість цієї книжки і рекомендує її до набуття тим, які ще її не читали. КОШТУЄ ЛИШЕ 60 ЦЕНТІВ. Замовляйте таки зараз в

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE
600 SELKIRK AVENUE — — — WINNIPEG, MAN.